

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen anfører to klagepunkter til støtte for sit søgsmål vedrørende tilsidesættelse af EF-traktatens artikel 43.

Sagsøgerens første klagepunkt er, at ved at begrænse kapitalandele, som ikke-professionelle må have i et selskab med begrænset ansvar, som driver laboratorier for biomedicinsk analyse, til højst 25 %, begrænser den nationale lovgivning etableringsfriheden, som er sikret ved traktaten. Formålet at beskytte folkesundheden, som sagsøgte har påberåbt som begrundelse, kan opnås ved mindre restriktive foranstaltninger end dem, som der her er tale om. Kommissionen gør i denne henseende gældende, at mens det synes berettiget at kræve, at biomedicinske analyser udføres af kompetent personale med en passende uddannelse, synes kravet om sådanne kvalifikationer alene for at kunne eje eller drive biomedicinske laboratorier til gengæld uforholdsmæssig i forhold til det tilsigtede formål.

Kommissionen kritiserer i sit andet klagepunkt det generelle forbud mod, at ikke-professionelle erhverver kapitalandele i mere end to selskaber, der er stiftet for i fællesskab at drive et eller flere laboratorier for biomedicinsk analyse. Formålet, som sagsøgte anfører, om at bevare beslutningskompetencen og sektorens professionelle finansielle uafhængighed samt nødvendigheden af at sikre en ligelig spredning af laboratorier udover hele det nationale område kan ikke begrunde nationale restriktive foranstaltninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Wiesbaden (Tyskland) den 6. marts 2009 — Hartmut Eifert mod Land Hessen; adciteret: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

(Sag C-93/09)

(2009/C 113/46)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hartmut Eifert

Sagsøgt: Land Hessen

Adciteret: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Præjudicielle spørgsmål

1) Er artikel 42, stk. 1, nr. 8b, og artikel 44a i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT L 209 af 11.8.2005, s.

1), der blev indsat ved Rådets forordning (EF) nr. 1437/2007 af 26. november 2007 om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT L 322 af 7.12.2007, s. 1), ugyldige?

2) Er Kommissionens forordning (EF) nr. 259/2008 af 18. marts om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 for så vidt angår offentliggørelsen af oplysninger om modtagerne af midler fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 76 af 19.3.2008, s. 28)

a) ugyldig

b) eller kun gyldig, fordi Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF af 15. marts 2006 om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet og om ændring af direktiv 2002/58/EF (EUT L 174 af 28.6.2006, s. 5) er ugyldigt?

Såfremt de i det første og andet spørgsmål omhandlede bestemmelser er gyldige:

3) Skal artikel 18, stk. 2, andet led, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31) fortolkes således, at offentliggørelsen i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 259/2008 af 18. marts 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 for så vidt angår offentliggørelsen af oplysninger om modtagerne af midler fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) først må finde sted, når den i denne artikel fastsatte fremgangsmåde, som erstatter anmeldelsen til tilsynsmyndigheden, er gennemført?

4) Skal artikel 20 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31) fortolkes således, at offentliggørelsen i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 259/2008 af 18. marts 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 for så vidt angår offentliggørelsen af oplysninger om modtagerne af midler fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) først må finde sted, når den forudgående kontrol, som den nationale ret foreskriver i dette tilfælde, er foretaget?

- 5) Såfremt det fjerde spørgsmål besvares bekræftende: Skal artikel 20 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31) fortolkes således, at der ikke foreligger en effektiv forudgående kontrol, hvis den er foretaget på grundlag af et register i henhold til artikel 18, stk. 2, andet led, i dette direktiv, som ikke omfatter en obligatorisk oplysning?
- 6) Skal artikel 7 — og i denne henseende navnlig litra e) — i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31) fortolkes således, at den er til hinder for en praksis, hvor IP-adresserne på brugerne af en hjemmeside lagres uden disses udtrykkelige samtykke?

Sag anlagt den 6. marts 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-94/09)

(2009/C 113/47)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Afonso, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Franske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til momsdirektivets⁽¹⁾ artikel 96-98 og artikel 99, stk. 1, idet den ikke har anvendt en enheds-momssats på al begravelsesvirksomhed samt levering af varer i forbindelse hermed.
- Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med søgsmålet har Kommissionen gjort gældende, at den franske skattelovgivning ændrer momssystemets sammenhæng, for så vidt som den anvender to momssatser på de tjenesteydelser og varer, som en begravelsesvirksomhed leverer til den afdødes familie, mens dette i praksis udgør en enkelt sammensat transaktion, der skal pålægges en enheds-momssats.

Sagsøgeren har særligt kritiseret sagsøgte for uden begrundelse at have adskilt ydelsen i form af transporten af liget ved hjælp af et køretøj, der er særligt indrettet hertil, for hvilken der anvendes en nedsat momssats, fra de andre aktiviteter, som foretages af begravelsesvirksomheder, såsom tilrådighedsstillelse af bærere til at flytte liget eller levering af en kiste, der pålægges den normale momssats. Efter fast retspraksis må en transaktion, der i økonomisk henseende er en enkelt ydelse, ikke kunstigt opdeles for ikke at ændre momssystemets sammenhæng. I realiteten anmoder det store flertal af familierne den erhvervsdri-

vende om at forestå bisættelsen, idet de i øvrigt anser de pågældende aktiviteter for at udgøre én ydelse.

Kommissionen har for øvrigt anfægtet sagsøgtes valg af at anvende varierende nedsatte satser på tjenesteydelser leveret af begravelsesvirksomheder. Momsdirektivets artikel 98, stk. 1, tillader nemlig ikke anvendelse af en nedsat sats på visse transportydelser og en normal sats på andre tjenesteydelser leveret af de pågældende virksomheder, hvorved niveauet for den faktiske sats nødvendigvis gøres lavere end den normale sats, der anvendes i Frankrig. Desuden varierer denne nedsatte sats fra transaktion til transaktion afhængig af den relative vægt i hvert enkelt tilfælde af de ydelser, der pålægges den nedsatte sats, hvilket også er forbudt ved direktivet.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Sag anlagt den 6. marts 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland

(Sag C-95/09)

(2009/C 113/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved S. Pardo Quintillán og A.A. Gilly, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland

Sagsøgerens påstande

Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser efter artikel 19 og efter de øvrige nedennævnte bestemmelser i Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand⁽¹⁾

- idet medlemsstaten ikke fuldt ud og korrekt har kortlagt følsomme områder som forudsat i direktivets artikel 5, stk. 1
- idet medlemsstaten ikke fuldt ud og korrekt har opfyldt kravene i direktivets artikel 3, stk. 1, artikel 3, stk. 2, artikel 5, stk. 2, artikel 5, stk. 3, artikel 5, stk. 4, og artikel 5, stk. 5, med hensyn til visse følsomme områder
- idet medlemsstaten ikke senest den 31. december 1998 havde opnået det rensningsniveau, der er omhandlet i direktivets artikel 5, stk. 2, og artikel 5, stk. 3, med hensyn til byspildevand, der tilledes kloaknet, før det udledes til følsomme områder, for så vidt angår alle udledninger fra byområder med over 10 000 PE
- idet medlemsstaten for visse byområders vedkommende ikke har sikret, at det opsamlingsystem, der skal etableres efter direktivets artikel 3, stk. 1, opfylder kravene efter direktivets artikel 3, stk. 2
- idet medlemsstaten ikke har foretaget den første pligtmæssige revision som omhandlet i direktivets artikel 5, stk. 6, inden for den fastsatte frist, dvs. inden den 31. december 1997.